

Warszawa, 4 lutego 2020 r.

Anna Korbela, Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych kadencji 2009-2013 oraz kadencji 2013-2017 <anna.korbela@aak-ip.eu>

Marek Besler, Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych kadencji 2002-2005
<besler_patent@poczta.onet.pl>

adres do korespondencji:

ul. Kilińskiego 30/2
42-202 Częstochowa

Szanowny Pan Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Senackiej Komisji Ustawodawczej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Senatorze,

ośmielamy się przedstawić dodatkowe spostrzeżenia dotyczące procedowanej obecnie ustawy z dnia 9 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (dalej: „*nowela k.p.c.*”), która przeanalizowana zostanie przez Senacką Komisję Ustawodawczą (**druk Senacki nr 38**, a także 38A i 38B, druki sejmowe nr 45, 45-A i 122) w czasie posiedzenia w dniu **5 lutego 2020 r.**

Nowela k.p.c. wdraża do polskiego porządku prawnego, zgodnie z informacją podaną w odnośniku „” - dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. Urz. UE L 157 z dnia 30.04.2004, st. 45).

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ww. dyrektywy - Państwa Członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do przestrzegania przepisów dyrektywy do dnia 29 kwietnia 2006 r.

Pierwsza próba implementacji dyrektywy do polskiego porządku prawnego została dokonana z ponad rocznym opóźnieniem - ustawą z dnia 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 99, poz. 662). Oprócz wskazanej w tytule ustawy o prawie autorskim, zmiany objęły wówczas również, między innymi, ustawę Prawo własności przemysłowej oraz ustawę o ochronie prawnej odmian roślin.

Rezultaty implementacji ww. dyrektywy okazały się nie w pełni satysfakcjonujące, wobec czego projektodawca rządowy podjął kolejną próbę wdrożenia dyrektywy do polskiego porządku prawnego. W uzasadnieniu rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo własności przemysłowej, która po jej uchwaleniu w dniu 16 października 2019 r. została ogłoszona w Dzienniku Ustaw z dnia 26 listopada 2019 r. pod pozycją 2309 wskazał, że kolejna nowelizacja ustawy p.w.p. - „wynika z konieczności wyeliminowania wskazanych przez środowiska związane z własnością przemysłową błędów w zakresie implementacji dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 45).”

Procedowana obecnie ustawa o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw stanowi kolejną próbę implementacji ww. dyrektywy 2004/48/WE. Jest wysoce wątpliwe, czy jest to próba udana.

Po raz pierwszy w historii implementacji ww. dyrektywy do polskiego porządku prawnego ma się ona dokonać poprzez wprowadzenie przewidzianych w niej rozwiązań do treści Kodeksu postępowania cywilnego. Poprzednio implementacji dyrektywy dokonywano poprzez wprowadzenie przewidzianych w niej regulacji do treści poszczególnych ustaw składających się na system polskiego prawa własności intelektualnej.

Wydaje się, że ustawodawca powinien zdecydować się, czy zamierza przenieść wszystkie przepisy odnoszące się do postępowania cywilnego w sprawach o ochronę własności intelektualnej do jednego aktu prawnego - Kodeksu postępowania cywilnego, czy też utrzymać dotychczasowy model regulacji, zakładający obecność przepisów proceduralnych w poszczególnych ustawach normujących zagadnienia ochrony własności intelektualnej. Jasnego wyboru procedowana ustawa, niestety, nie dokonuje. Pomimo tego, że wprowadza do Kodeksu postępowania cywilnego, jako kolejne postępowanie odrębne - „*Postępowanie w sprawach własności intelektualnej*”, pozostawia w ustawach szczególnych rozbudowane regulacje dotyczące ww. postępowania.

Pomimo deklarowanego w odnośniku [„¹”] celu, którym jest wdrożenie ww. dyrektywy, do Kodeksu postępowania cywilnego wprowadzono tylko fragmentaryczne regulacje przewidziane w dyrektywie, ograniczone do:

- zabezpieczenia dowodów i udzielania informacji.

Poza Kodeksem postępowania cywilnego pozostawiono, między innymi:

- materię proceduralną zawartą w dyrektywie, odnoszącą się - do środków tymczasowych i zabezpieczających (art. 9 dyrektywy).

Z uwagi na wskazane mankamenty nowej regulacji Kodeksowej, ośmielamy się uprzejmie sygnalizować potrzebę utrzymania, na obecnym etapie, dotychczasowego modelu implementacji dyrektywy, polegającego na wprowadzeniu rozwiązań przewidzianych w dyrektywie - do poszczególnych ustaw składających się na polski system własności intelektualnej.

Pozostajemy z wyrazami szacunku –

Anna Korbela

Marek Besler

W załączeniu:

– dodatkowy zestaw przykładów niepokojących rozwiązań (wymagających analizy merytorycznej).

USTAWA

z dnia 9 stycznia 2020 r.

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Procedowana ustawa wskazuje wprowadzić w odnośniku „¹⁾”, że - „w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 45)” - należy jednak przypomnieć, że ww. dyrektywa była już przedmiotem implementacji i wprowadzenie jej do polskiego porządku prawnego dokonało się:

- ustawą z dnia 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 99, poz. 662) oraz ostatnio
- ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2309).

Art. 1. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Kodeks postępowania cywilnego normuje także postępowanie sądowe w sprawach o ochronę praw autorskich i pokrewnych, o ochronę **praw własności przemysłowej**, o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji, o ochronę dóbr osobistych w zakresie, w jakim dotyczą one

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 45).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych, ustawę z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych, ustawę z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128 i 2217.

wykorzystania dobra osobistego w celu indywidualizacji, reklamy lub promocji przedsiębiorcy, towarów lub usług, o ochronę dóbr osobistych w związku z działalnością naukową lub wynalazczą oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych (sprawy własności intelektualnej).”;

W sposób szczególny zwracamy uwagę na wadliwość następujących zapisów, prosząc o rozważenie niewprowadzania zmiany Art. 1 k.p.c.

W trakcie procedowania przedmiotowej ustawy (uchwalonej przez Sejm w dniu 9.01.2020 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego i innych ustaw, DRUK SENACKI nr 38, 38A i 38B) w Senackiej Komisji PCzPiP oraz Komisji Ustawodawczej - słusznie zwracano uwagę na problemy wynikające z prób wprowadzenia w Art. 1 k.p.c. definicji pojęć: „*własność przemysłowa*” oraz „*własność intelektualna*”.

Jako zbędne oceniono dodanie w Art. 1 k.p.c. nowego § 2 oraz definiowanie zdefiniowanych już terminów, które **mają ustaloną i odmienną treść** w prawie międzynarodowym, unijnym i polskim:

- w **Konwencji paryskiej** o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r. (Dz.U. z 1975 r. poz. 51), którą związane są niemal **wszystkie kraje świata**, a niezależnie od tej fundamentalnej regulacji
- definicja pojęcia „*własność intelektualna*” zawarta jest w Art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, której Polska jest stroną (Dz. U. z 1975 r. Nr 9 poz. 49).

Ustawodawca dotąd nie widział potrzeby dookreślania w art. 1 k.p.c. wszystkich postępowań odrębnych, gdyż wszystkie mają charakter cywilny i mieszczą się w dotychczasowym ogólnym pojęciu „*stosunków z zakresu prawa cywilnego*”.

2) w art. 17:

- a) uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się pkt 4³;

Prosimy o niewprowadzanie zmiany w Art. 17 k.p.c.

Trudno zgodzić się z koncepcją wykreślenia Art. 17 pkt 2 k.p.c. z kompleksowej regulacji, którą obecnie w jednym miejscu wskazano sprawy rozpoznawane przez sądy okręgowe (tekst, który miałby zostać usunięty - podkreślono):

Art. 17. Do właściwości sądów okręgowych należą sprawy:

1) ...,

2) **o ochronę praw autorskich i pokrewnych, jak również dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych;**

3) ...,

4³) **o zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji; (...).**

Utrzymując art. 17 pkt. 2 k.p.c. można było jedynie rozważyć wprowadzenie w nim zapisu informującego o tym, że do właściwości sądów okręgowych należą także sprawy dotyczące „*odmian roślin*”, choć mieszczą się one w zasadzie w pojęciu „*innych praw na dobrach*”.

3) w art. 87:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, w sprawach własności intelektualnej także rzecznik patentowy, a w sprawach restrukturyzacji i upadłości także osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również małżonek, rodzeństwo, zstępni lub wstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia.”,

b) uchyla się § 6;

W trakcie analizy procedowanej ustawy w Senackiej Komisji PCzPiP oraz Komisji Ustawodawczej słusznie zaakceptowano wprowadzane przez projektodawcę zmiany w art. 87 § 1 k.p.c., w wyniku której zapewniono obecnie spójność tego przepisu z przyjętą terminologią i zapisami wprowadzanymi w art. 7 procedowanej ustawy.

Prosimy uprzejmie o rozważenie wprowadzenia w art. 87 k.p.c. poprawek zgłaszanych w trakcie prac nad procedowaną ustawą:

- w § 1 wprowadzenie zmiany, w wyniku której przepis ewoluowałby w zaznaczony niżej sposób,
- nieuchylanie § 6 (tekst, który miałby zostać usunięty podkreślono):
- oraz dodanie § 7:

Art. 87. § 1. Pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, w sprawach własności ~~przemysłowej~~ **intelektualnej** także rzecznik patentowy, a w sprawach restrukturyzacji i upadłości także osoba posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również małżonek, rodzeństwo, zstępni lub wstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia.

§ 6. W sprawach związanych z ochroną własności przemysłowej pełnomocnikiem twórcy projektu wynalazczego może być również przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należą sprawy popierania własności przemysłowej i udzielania pomocy twórcom projektów wynalazczych.

§ 7. W sprawach związanych z programami komputerowymi pełnomocnikiem twórcy może być również przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należą sprawy wspierania rozwoju informatyki, w tym wykorzystania oprogramowania na podstawie wolnych i otwartych licencji kodu źródłowego.

4) w art. 87¹:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego oraz gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, a w sprawach własności intelektualnej rzecznik patentowy.”;

Ośmielamy się prosić o wprowadzenie art. 87¹ k.p.c. o treści zaproponowanej przez projektodawcę.

5) po art. 87¹ dodaje się art. 87² w brzmieniu:

„Art. 87². § 1. W postępowaniu w sprawach własności intelektualnej **obowiązuje zastępstwo stron** przez adwokatów, radców prawnych lub rzeczników patentowych. Przepisy art. 87¹ § 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w postępowaniu, w którym wartość przedmiotu sporu nie przekracza dwudziestu tysięcy złotych.

§ 3. Sąd może zwolnić stronę, na wniosek lub z urzędu, z obowiązkowego zastępstwa przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, jeżeli okoliczności, w tym stopień zawłości sprawy, nie uzasadniają obowiązkowego zastępstwa. Zwolnienie może nastąpić w każdym stanie sprawy, w tym także na wniosek strony złożony w piśmie procesowym.

§ 4. W sprawach związanych z ochroną praw własności przemysłowej pełnomocnikiem twórcy projektu wynalazczego może być również przedstawiciel organizacji, do której zadań statutowych należą sprawy popierania własności przemysłowej i udzielania pomocy twórcom projektów wynalazczych.”;

Uprzejmie prosimy o niewprowadzanie Art. 87², k.p.c.

Dla przedsiębiorców niekorzystne byłoby wprowadzenie uznaniowego przymusu (o wystąpieniu którego decydowałby arbitralnie sąd) przymuszającego strony do korzystania z zastępstwa procesowego.

Zmiana ta stanowiłaby jedynie swego rodzaju ułatwienie dla sędziów, którzy zwolnieni byłiby z obowiązku pouczenia stron o warunkach sytuacji prawnej, w jakiej znalazła się strona i specyfice niezwykle skomplikowanego systemu. Sąd zwolniony byłby z obowiązku pouczenia strony i poprzestawałby na poinformowaniu strony, że znajduje się pod opieką „profesjonalisty”.

W postępowaniach przed Urzędem Patentowym RP (mimo wysokiego stopnia skomplikowania spraw) i w toku równie trudnych postępowań sądowoadministracyjnych - strona sama może decydować o tym, czy życzy sobie pomocy pełnomocnika.

W postępowaniu cywilnym możliwość ta miałaby nie istnieć.

- 6) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf dodaje się dział IVg w brzmieniu:

Za wyjątkowo niepożądane i szkodliwe uznać należy nowe przepisy „w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf dodaje się dział IVg” - prosimy o niewprowadzanie.

W tekście procedowanej ustawy opisane zostały kolejno jej mankamenty. Wyjaśniamy, dlaczego system ochrony własności intelektualnej w Polsce przestałby działać, jeśli opisana niżej część procedowanej ustawy weszłaby w życie.

Niech wolno nam będzie zwrócić w tym miejscu jedynie uwagę na to, że choć ustawodawca działając w tym zakresie wyjątkowo starannie przygotował projekty dwóch aktów wykonawczych - mimo wszystko jednak właściwie nie wyjaśniono, na jakich zasadach miałyby działać organizowane sądy (w Niemczech działa tylko jeden sąd, najstarszy europejski wyspecjalizowany sąd ds. własności intelektualnej - Federalny Sąd Patentowy (*Bundespatentgericht*, BPatG), przed którym toczą się postępowania pewnego typu, które w Polsce - jak wynika z uzasadnienia procedowanej ustawy - mogłyby być wszczynane przed czterema sądami, a także przed Urzędem Patentowym RP).

Nie jest jasne, jak zostałyby zbudowany korpus sędziowski, który miałby orzekać w sprawach o największym znaczeniu dla gospodarki Polski. Nie wyjaśniono także, dlaczego wykluczono w rozpoznawaniu tych spraw udział specjalistów o niekwestionowanym doświadczeniu i autorytecie, którymi są: eksperci Urzędu Patentowego RP i sędziowie sądów administracyjnych.

„DZIAŁ IVg

Postępowanie w sprawach własności intelektualnej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 479⁸⁹. Przepisy niniejszego działu stosuje się w sprawach własności intelektualnej.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁸⁹ procedowanej ustawy.

Art. 479⁸⁹. k.p.c. bazuje na koncepcji rozbicia w Art. 1 ustabilizowanej jednolitości pojęć: „własność intelektualna” i „własność przemysłowa”, mimo że pojęcia te zdefiniowano **odmiennie** (niż uczyniono to w Art. 1 procedowanej ustawy):

- w Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r. (Dz.U. z 1975 r. poz. 51),
- w Art. 2 Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, której Polska jest stroną (Dz. U. z 1975 r. Nr 9 poz. 49).

W Art. 479⁸⁹. k.p.c. dochodziłoby ponownie do „krzyżowania się” pojęć. Odwołano się w nim ponownie do „nowej” definicji własności intelektualnej, mimo że Konwencja paryska stanowi kanon praw, do którego odesłano przecież ostatnio nowelizując ustawę Prawo własności przemysłowej (np. w art. 3 pkt. 5 tej ustawy).

Odmienna i **nowa** definicja terminów: „własność intelektualna” i „przemysłowa” **wprowadzana w procedowanej ustawie w Art. 1** uwzględnianym w Art. 479⁸⁹. k.p.c. jest **niekonsekwentna**, ponieważ nie odnosi się do praw wyłącznych do „odmian roślin”.

Art. 479⁹⁰. § 1. Sprawy własności intelektualnej należą do właściwości sądów okręgowych.

§ 2. Sąd Okręgowy w Warszawie jest wyłącznie właściwy w sprawach własności intelektualnej dotyczących programów komputerowych, wynalazków, wzorów użytkowych, topografii układów scalonych, odmian roślin oraz tajemnic przedsiębiorstwa o charakterze technicznym.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁰, którego § 2 uznać należy za wsiątkowo niewskazany.

Jak zaproponowany Art. 479⁹⁰ § 2 k.p.c. miałby się do reguł ogólnych skoro **we wszystkich innych przypadkach** zakres kognicji sądów wyznaczają ustawy oraz wydane na ich podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (wydawane na mocy ustaw)?

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁰, ponieważ:

Art. 479⁹⁰ § 2 k.p.c. jest przepisem **ustrojowym**. Wprowadzenie tego typu regulacji **wymaga** konsekwentnego **zastosowania modelu realizowanego** trafnie przez art. 7 procedowanej ustawy. Odpowiednia norma prawna znajduje się:

➤ w ustawie odsyłającej do ➤ **rozporządzenia** Ministra Sprawiedliwości np. i tak jest w przypadku art. 7 procedowanej ustawy, tj. zgodnie z prawidłowym modelem przepis ten odsyła do:

➤ ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, 55, 60, 125) odsyłającej do ➤ **rozporządzenia**, które może w każdej chwili zostać wydane przez Ministra Sprawiedliwości.

Stąd bez trudu porządkując system powtórzyć można np. znakomity i sprawdzony model sądownictwa niemieckiego w sprawach z tego zakresu i podobnie sprawdzony, znakomity model w polskim systemie prawnym w:

➤ ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231, z późn. zm.) odsyłającej do ➤ **rozporządzenia** Ministra Sprawiedliwości w sprawie wyznaczania sądów rejonowych rozpoznających sprawy o przestępstwa wynikające z prawa autorskiego i praw pokrewnych z dnia 16 października 2002 r. (Dz. U. Nr 180, poz. 1510 z późn. zm.).

W Art. 7 procedowanej ustawy przewidziano **znakomite rozwiązanie dotyczące regulacji ustrojowej**, określające w sposób zgodny z zasadami techniki legislacyjnej właściwość sądów rozpoznających sprawy z zakresu ochrony własności intelektualnej.

Tymczasem przepis Art. 479⁹⁰ § 2 procedowanej ustawy niepotrzebnie określałby w tym miejscu to, co ma czynić **art. 20 ustawy ustrojowej**, a co trafnie uregulowano w Art. 7 procedowanej ustawy.

Art. 479⁹¹. W sprawach rozpoznawanych według przepisów niniejszego działu przepisy o innych postępowaniach odrębnych stosuje się w zakresie, w którym nie są one sprzeczne z przepisami niniejszego działu.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹¹, ponieważ:

Art. 479⁹¹ k.p.c. **legalizuje** nakładanie się norm prawnych oraz wdrażanie odmiennych rozwiązań mimo istniejących, znanych instrumentów prawnych. Sytuację tę świetnie ilustruje kolejny przepis, tj. Art. 479⁹²:

Art. 479⁹². § 1. Sąd właściwy w sprawie własności intelektualnej nie jest związany postanowieniem o przekazaniu sprawy wydanym na podstawie art.

200 § 2. Sąd ten w razie stwierdzenia swojej niewłaściwości przekaze sprawę innemu sądowi, nie wyłączając sądu przekazującego.

§ 2. Postanowienie o przekazaniu sprawy może zapaść nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia wpływu przekazanej sprawy do sądu właściwego w sprawie własności intelektualnej.

§ 3. Sąd, któremu sprawa zostanie przekazana, jest związany postanowieniem sądu właściwego w sprawie własności intelektualnej.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹², ponieważ:

problem ustalenia właściwości sądu (którego to zagadnienia dotyczy Art. 479⁹² k.p.c.) został już w pełni rozwiązany przez art. 200 k.p.c.:

Art. 200 [Brak właściwości]

§ 1 (*uchylony*)

§ 1¹. Swoją właściwość sąd bierze pod rozwagę z urzędu w każdym stanie sprawy.

§ 1². Niewłaściwość dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę z urzędu tylko do czasu doręczenia pozwu. Po doręczeniu pozwu sąd bierze tę niewłaściwość pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy.

§ 1³. Przepisy § 1¹ i 1² nie uchybiają przepisowi [art. 15](#).

§ 1⁴. Sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaze sprawę sądowi właściwemu.

§ 2. Sąd, któremu sprawa została przekazana, jest związany postanowieniem o przekazaniu sprawy. Nie dotyczy to wypadku przekazania sprawy sądowi wyższego rzędu. Sąd ten w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekaze sprawę innemu sądowi, który uzna za właściwy, nie wyłączając sądu przekazującego.

§ 3. Czynności dokonane w sądzie niewłaściwym pozostają w mocy.

Art. 479⁹³. Jeżeli w sprawie o naruszenie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swojej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹³, ponieważ:

z art. 479⁹³ k.p.c. nie wynika, jakich roszczeń pieniężnych dotyczy ten przepis (odszkodowanie, zwrot korzyści, pokutne). Równocześnie szczególne normowanie w Art. 479⁹³ k.p.c. możliwości zasądzenia odpowiedniej sumy nie jest potrzebne, ponieważ kwestia ta została już rozwiązana przez art. 322 k.p.c.:

Art. 322 [Zasądzenie odpowiedniej sumy] ^[53] Jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Art. 479⁹⁴. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o naruszeniu, należy przez to rozumieć także zagrożenie tym naruszeniem.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁴, ponieważ:

odwołanie do groźby naruszenia praw własności intelektualnej, które wynika z przepisów prawa materialnego, np. art. 285 p.w.p. (Prawa własności przemysłowej) oraz art. 18 ust. 1 u.z.n.k. (ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji):

Art. 285 [Zaprzestanie groźących naruszeń] Uprawniony z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji bądź osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać zaprzestania **działań groźących naruszeniem prawa**.

Art. 18 [Roszczenia]

1. W razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego **interes został zagrożony lub naruszony**, może żądać: (...).

Art. 479⁹⁵. Stosując środki przewidziane w art. 479⁹⁷, art. 479¹⁰⁹ lub art. 479¹¹³ § 1, sąd uwzględni interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego lub pozwanego nie obciążać ponad potrzebę, mając na uwadze obciążenia obowiązanego lub pozwanego, jakie wynikałyby z zastosowanych środków, oraz ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁵, ponieważ:

przepis ten nie poprawia bezpieczeństwa stron, a jedynie eksponuje luz decyzyjny sądu. W istocie przepis opisuje uzależnienie stron od rozstrzygnięć o arbitralnym charakterze wydawanych przez sąd.

Rozdział 2

Zabezpieczenie środka dowodowego

Art. 479⁹⁶. Przepisy dotyczące obowiązanego stosuje się do osoby, w tym również pozwanego, w której władaniu znajduje się środek dowodowy lub która może umożliwić jego zabezpieczenie.

Za wyjątkowo szkodliwy należałoby uznać wprowadzenie Art. 479⁹⁶.

Art. 479⁹⁶ k.p.c. przewiduje realizowanie środków zabezpieczających wobec osoby, która nie jest uczestnikiem, stroną postępowania, **i która nie będzie mogła podjąć obrony swych praw**.

Art. 479⁹⁶ wprowadzałyby i legitymizował **zasadę pełnej dowolności, nieprzewidywalności, a przy tym niewzruszalności orzeczeń**. Dopuszczałyby zaskakiwanie stron, uczestników obrotu gospodarczego

Art. 479⁹⁷. § 1. Sąd może udzielić zabezpieczenia środka dowodowego przed wszczęciem postępowania lub w jego toku aż do zamknięcia rozprawy w pierwszej instancji.

§ 2. Wniosek o zabezpieczenie środka dowodowego sąd rozpoznaje

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁷ k.p.c., ponieważ:

Art. 479⁹⁷ k.p.c. nie wprowadzałby rozwiązań systemowych w jakikolwiek sposób usprawniających obowiązujące obecnie przepisy prawne zawarte w Rozdziale 3:

Rozdział 3. Zabezpieczenie dowodów.

Art. 310 Przed wszczęciem postępowania na wniosek, a w toku postępowania również z urzędu, można zabezpieczyć dowód, gdy zachodzi obawa, że (...).

Art. 479⁹⁸. § 1. Sąd udziela zabezpieczenia środka dowodowego na wniosek uprawnionego, który **uprawdopodobnił** roszczenie, jak również **interes prawny** w zabezpieczeniu.

§ 2. **Interes prawny** w zabezpieczeniu środka dowodowego istnieje, gdy brak żądanego zabezpieczenia uniemożliwia lub poważnie utrudnia przytoczenie lub udowodnienie istotnych faktów, jak również, gdy zachodzi ryzyko zniszczenia środka dowodowego lub opóźnienie w uzyskaniu środka dowodowego może uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania dowodowego, lub gdy z innych przyczyn zachodzi potrzeba stwierdzenia istniejącego stanu rzeczy.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁸ k.p.c., ponieważ:

w literaturze przedmiotu, doktrynie i orzecznictwie trwa spór dot. wykładni pojęć: „**interes prawny**” i „**interes faktyczny**”. Słusznie wyjaśnia M. Poźniak-Niedzielska, że nie stworzono dotychczas uniwersalnej definicji interesu prawnego w znaczeniu materialnym, obejmującej kompleksowo wszystkie sytuacje uzasadniające wystąpienie z wnioskiem o unieważnienie prawa wyłącznego - M. Poźniak-Niedzielska, Wniosek o unieważnienie prawa wyłącznego, s. 205.

Art. 479⁹⁸ k.p.c. sformułowany został w sposób, który gwarantuje prowadzenie sporów nie tyle merytorycznych, co formalno-prawnych dotyczących wykładni pojęcia „**interes prawny**”.

Przepis ogólny k.p.c. dotyczący zabezpieczenia dowodów (art. 312 k.p.c.) nie nakłada obowiązku wykazania interesu prawnego przez wnioskodawcę. Powstaje pytanie czemu przepis Art. 479⁹⁸ miałby wprowadzać wymogi dalej idące niż wynikające z przepisu ogólnego. Utrudniałby postępowanie.

W projektowanych zmianach nie uwzględniono treści wyroku, którego fragmenty ośmielamy się przedstawić:

SK 19/16, Naruszenie praw własności przemysłowej. - Wyrok Trybunału Konstytucyjnego

Opublikowano: OTK-A2018/74, Dz.U.2018/2302, www.trybunal.gov.pl, LEX nr 2587143

Wyrok

**Trybunału Konstytucyjnego
z dnia 6 grudnia 2018 r.
SK 19/16**

Naruszenie praw własności przemysłowej.

Art. 286¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776) jest niezgodny z art. 22 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie (...)

Sąd uznał, że w obu wypadkach nastąpiło naruszenie praw wyłącznych wnioskodawcy w sposób zdefiniowany w art. 9 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. Urz. UE L 78 z 24.03.2009, s. 1, dalej: rozporządzenie Rady). Skarżąca może być traktowana jako osoba trzecia obowiązana do udzielenia informacji w rozumieniu art. 286¹ ust. 1 pkt 3 p.w.p. (...)

2. W piśmie z 9 października 2016 r. Rzecznik Praw Obywatelskich (dalej: RPO, Rzecznik) stwierdził, że art. 286¹ ust. 1 pkt 3 p.w.p. jest niezgodny z art. 22 w związku z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji w zakresie, w jakim w sposób nieproporcjonalny ingeruje w wolność działalności gospodarczej podmiotu, przez ograniczenie jej prowadzenia oraz nadmierną ingerencję w tajemnicę przedsiębiorstwa, w związku z zasadami rzetelnej legislacji, określoności przepisów prawa i proporcjonalności.(...)

4.3.4. Podsumowując, art. 286¹ ust. 1 pkt 3 p.w.p. nieproporcjonalnie narusza wolność działalności gospodarczej zobowiązanego do ujawnienia informacji handlowych i nie daje mu żadnych gwarancji chroniących przed nadużyciem ze strony uprawnionego do pozyskiwania informacji wchodzących w zakres tajemnicy handlowej. Kwestionowana regulacja nie pozwala na miarkowanie obowiązków informacyjnych.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził więc, że art. 286¹ ust. 1 pkt 3 p.w.p. jest niezgodny z art. 22 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Art. 479⁹⁹. Wniosek o zabezpieczenie środka dowodowego powinien odpowiadać wymaganiom przepisany dla pisma procesowego, a ponadto zawierać:

- 1) określenie środka dowodowego i sposobu jego zabezpieczenia;

- 2) uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek;
- 3) zwięzłe przedstawienie przedmiotu sprawy, gdy wniosek jest składany przed złożeniem pozwu.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479⁹⁰ k.p.c., ponieważ:

zasady zabezpieczenia dowodów unormowano już w art. 310 i nast. k.p.c.

Art. 479¹⁰⁰. § 1. Sąd wydaje postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia środka dowodowego na posiedzeniu niejawnym.

§ 2. W postanowieniu o zabezpieczeniu środka dowodowego sąd określa zakres wglądu uprawnionego do zabezpieczonego środka dowodowego oraz szczegółowe zasady korzystania i zapoznawania się z nim. Sąd może ograniczyć lub wyłączyć kopiowanie środka dowodowego lub jego utrwalanie w inny sposób. Uprawniony uzyskuje dostęp do środka dowodowego wraz z uprawnieniem się postanowienia.

§ 3. Postanowienie o zabezpieczeniu środka dowodowego sąd doręcza uprawnionemu. Podmiot wykonujący postanowienie równocześnie z przystąpieniem do wykonania postanowienia dokonuje jego doręczenia obowiązanemu oraz pozwanemu. Sąd poucza obowiązanego, pozwanego oraz biegłego o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa.

§ 4. Na postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia środka dowodowego przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji.

§ 5. Zażalenie w przedmiocie zabezpieczenia środka dowodowego sąd rozpoznaje bezzwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia jego wpływu.

§ 6. Zażalenie obowiązanego lub pozwanego w zakresie, w jakim powołuje się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym. **Od uznania sądu zależy, czy na posiedzeniu wysłucha jedną czy więcej niż jedną stronę.**

§ 7. Uwzględniając zażalenie obowiązanego lub pozwanego powołującego się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd określa odrębnie względem oznaczonych na podstawie § 2 zasady korzystania z zabezpieczonego środka dowodowego i zapoznawania się z nim przez uprawnionego oraz może wprowadzić dodatkowe ograniczenia.

§ 8. W przypadku prawomocnego oddalenia wniosku o zabezpieczenie środka dowodowego zabezpieczenie upada. Sąd, na wniosek obowiązanego, wydaje postanowienie stwierdzające upadek zabezpieczenia, na podstawie którego **obowiązany odbiera środki dowodowe** złożone w sądzie.

Za wyjątkowo szkodliwe uznać należy rozwiązanie zawarte w Art. 479¹⁰⁰ k.p.c. Prosimy o jego niewprowadzenie z opisanych niżej przyczyn:

Art. 479¹⁰⁰ § 6 k.p.c. przewiduje możliwość rozpoznawania sprawy **przy udziale tylko jednej ze stron.**

Ponadto, **nie jest jasne, czy w Art. 479¹⁰⁰ § 8. k.p.c. przewidziano wyłącznie odebranie środków dowodowych złożonych przez obowiązanego.**

W procedowanej ustawie w Art. 479⁹⁶ k.p.c. przewidziano możliwość zabezpieczenia „*środka dowodowego*” znajdującego się „*we władaniu*” innej osoby. Natomiast w myśl powyższego Art. 479¹⁰⁰ k.p.c. w przypadku „*upadku zabezpieczenia*” uprawnionym do odebrania środka dowodowego byłby **wyłącznie obowiązanym.**

Art. 479¹⁰¹. § 1. Sąd orzeka taki sposób zabezpieczenia środka dowodowego, jaki stosownie do okoliczności danej sprawy uzna za odpowiedni. Sposobami zabezpieczenia są w szczególności odebranie towarów, materiałów, narzędzi użytych do produkcji lub dystrybucji, dokumentów, jak również sporządzenie szczegółowego opisu tych przedmiotów połączone, w razie konieczności, z pobraniem ich próbek.

§ 2. W przypadku orzeczenia sposobu zabezpieczenia środka dowodowego w postaci sporządzenia szczegółowego opisu komornik sporządza protokół.

§ 3. Na wniosek uprawnionego, obowiązanego lub pozwanego sąd może wezwać biegłego, aby wziął udział w wykonaniu postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego.

§ 4. Komornik odbiera przedmioty oraz sporządza protokół bez udziału uprawnionego. Przepis art. 814 stosuje się odpowiednio. Odebrane przedmioty oraz protokół komornik składa w sądzie. Nie podlegają one włączeniu do akt do dnia uprawomocnienia się postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹⁰¹ k.p.c., ponieważ:

Art. 479¹⁰¹ k.p.c. **pozoruje** możliwość wszczęcia postępowania zabezpieczającego.

W rzeczywistości, z uwagi na to, że w styczniu 2019 r. weszły w życie:

- ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771 z późn. zm.) oraz
- ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2363). Wysokość opłaty minimalnej wynosi 300,00 PLN na zasadzie art. 28 pkt 3 ww. ustawy

przedsiębiorcy są bezradni, ponieważ komornicy odmawiają udziału w tego typu postępowaniach, o jakich mowa w nowelizowanej ustawie. Wskazują rozmaite powody (mniej i bardziej racjonalne), by odmówić udziału w trudnych, czasochłonnych i związanych z dużą odpowiedzialnością postępowaniach:

- urlop,
- grypa,
- awaria sprzętu, itp.

Od stycznia 2019 r. ww. regulacje dotyczące komorniczych postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających wymagają pilnego dostosowania ich do specyfiki spraw z zakresu ochrony własności intelektualnej.

Art. 479¹⁰². Udzielając zabezpieczenia środka dowodowego przed wszczęciem postępowania, sąd wyznacza termin, w którym pozew powinien być wniesiony pod rygorem upadku zabezpieczenia. Termin ten nie może być krótszy niż dwa tygodnie i dłuższy niż miesiąc od dnia uprawomocnienia się postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹⁰² k.p.c., ponieważ:

Art. 479¹⁰² k.p.c. procedowanej ustawy wymaga „wyliczania czasu” absorbującego „czas” zarówno wnoszącego środek odwoławczy, jak i sądu weryfikującego dopuszczalność jego wniesienia.

W DE przepisy proceduralne nie ograniczają momentu dopuszczalności wniesienia środka odwoławczego, nie limitują tej możliwości i wprowadzają rozwiązanie optymalne i bezpieczne dla przedsiębiorcy, któremu bezpodstawnie zarzucono naruszenie cudzych praw wyłącznych.

Odpowiedni zapis mógłby ewentualnie zostać wprowadzony w szerzej sformułowanym, obecnym w systemie prawnym art. 733 k.p.c.:

Art. 733 [Termin na wniesienie pisma] Udzielając zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania w sprawie, sąd wyznacza termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia. Termin ten nie może przekraczać dwóch tygodni.

Art. 479¹⁰³. Postanowienie o zabezpieczeniu środka dowodowego podlega wykonaniu z chwilą jego wydania. Przepis art. 743 stosuje się odpowiednio.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹⁰³ k.p.c., ponieważ:

Art. 479¹⁰³ k.p.c. procedowanej ustawy nie zmienia reguł w istocie prawidłowych ustanowionych obecnie, w tym w przytoczonym niżej **art. 741 § 1 k.p.c.** (ale także w art. 781 i art. 781¹ k.p.c.):

Obowiązujący obecnie Art. 743 § 1 k.p.c. nie wymaga uzupełnienia i stanowi:
Art. 743 [Egzekucja]

§ 1. Jeżeli postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia podlega wykonaniu w drodze egzekucji, do wykonania tego postanowienia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym, z tym jednak, że **sąd nadaje postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia klauzulę wykonalności z urzędu**. W razie zbiegu zabezpieczenia udzielonego przez sąd i organ administracyjny przepisy [art. 773](#) i [art. 774](#) nie mają zastosowania, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w [art. 751](#).

Art. 479¹⁰⁴. Wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego **sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji** na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego lub pozwanego powstałych w wyniku wykonania tego postanowienia. Z kaucji tej przysługuje obowiązanemu lub pozwanemu pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi należnościami zaraz po kosztach egzekucyjnych. Przepis art. 739 § 2 stosuje się odpowiednio.

Prosimy o niewprowadzenie Art. 479¹⁰⁴ k.p.c., ponieważ:

Art. 479¹⁰⁴ k.p.c. procedowanej ustawy nie zmienia reguł w istocie prawidłowych ustanowionych obecnie w Art. 739 § 1 k.p.c. i następujących:

Art. 739 [Wykonanie postanowienia]

§ 1. Wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia **sąd może uzależnić od złożenia przez uprawnionego kaucji** na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego lub, stosownie do okoliczności, innych osób, powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. (...).

Art. 479¹⁰⁵. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do zabezpieczenia środka dowodowego przepisy art. 738, art. 742 § 1 zdanie pierwsze, § 2 i 3 oraz art. 744–746 stosuje się odpowiednio. Z żądaniem, o którym mowa w art. 742, może wystąpić również pozwany.

Rozdział 3

Wyjawienie lub wydanie środka dowodowego

Art. 479¹⁰⁶. W sprawie o naruszenie prawa własności intelektualnej powód, który uprawdopodobnił roszczenie, może żądać, aby pozwany wyjawiał

lub wydał środek dowodowy, którym dysponuje, w szczególności dokumenty bankowe, finansowe lub handlowe, służące ujawnieniu i udowodnieniu faktów.

Art. 479¹⁰⁷. Wniosek o wyjawienie lub wydanie środka dowodowego powinien odpowiadać wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a ponadto zawierać:

- 1) określenie środka dowodowego, którego wyjawienia lub wydania żąda powód;
- 2) uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek, w tym okoliczności, z których wynika, że pozwany dysponuje środkiem dowodowym objętym żądaniem.

Art. 479¹⁰⁸. Przed wyznaczeniem posiedzenia przewodniczący zarządza wniesienie przez pozwanego odpowiedzi na zgłoszone żądanie w terminie nie krótszym niż dwa tygodnie, pouczając go o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa.

Art. 479¹⁰⁹. § 1. Uwzględniając żądanie, sąd określa termin wyjawienia lub wydania środka dowodowego, zasady korzystania z niego i zapoznawania się z nim, a także poucza strony o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa. Jeżeli pozwany powołuje się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd może określić szczególne zasady korzystania ze środka dowodowego i zapoznawania się z nim oraz może wprowadzić dodatkowe ograniczenia.

§ 2. Postanowienie nakazujące wyjawienie lub wydanie środka dowodowego podlega wykonaniu z chwilą jego wydania. Przepis art. 743 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Jeżeli pozwany uchyla się od wykonania postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub dopuszcza się zniszczenia takiego środka w celu udaremnienia jego wyjawienia lub wydania, sąd może:

- 1) uznać za ustalone fakty, które mają zostać stwierdzone za pomocą tego środka, chyba że pozwany, który uchyla się od wykonania postanowienia nakazującego wyjawienie lub wydanie środka dowodowego lub dopuszcza się zniszczenia takiego środka, wykaże co innego;
- 2) obciążyć pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania, w całości lub części, niezależnie od wyniku sprawy.

Art. 479¹¹⁰. § 1. Na postanowienie w przedmiocie wyjawienia lub wydania środka dowodowego służy zażalenie do sądu drugiej instancji.

§ 2. Zażalenie pozwanego w zakresie, w jakim powołuje się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym. Od uznania sądu zależy, czy na posiedzeniu wysłucha jedną czy więcej niż jedną stronę.

Art. 479¹¹¹. Gdy wyjawienie lub wydanie środka dowodowego dotyczy dokumentów bankowych, handlowych lub finansowych, przepis art. 249 § 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Wezwanie do udzielenia informacji

Art. 479¹¹². Przepisy dotyczące obowiązanej stosuje się do osoby, w tym również pozwanego, która posiada informacje, o których mowa w art. 479¹¹³, lub dostęp do nich.

Art. 479¹¹³. § 1. Na wniosek uprawnionego, jeżeli wykaże on w sposób wiarygodny okoliczności wskazujące na naruszenie, sąd może przed wszczęciem postępowania w sprawie o naruszenie lub w jego toku aż do zamknięcia rozprawy w pierwszej instancji wezwać naruszającego do udzielenia informacji o pochodzeniu i sieciach dystrybucji towarów lub usług, jeżeli jest to niezbędne dla dochodzenia roszczenia.

§ 2. Jeżeli sąd wezwał do udzielenia informacji przed wszczęciem postępowania w sprawie o naruszenie, postępowanie to powinno być wszczęte nie później niż w terminie miesiąca od dnia wykonania postanowienia o udzieleniu informacji.

§ 3. Obowiązanemu przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej wykonaniem obowiązku udzielenia informacji, jeżeli uprawniony nie wniósł pisma wszczynającego postępowanie przeciwko naruszającemu w terminie wyznaczonym przez sąd albo pismo wszczynające postępowanie zostało cofnięte, jak również gdy pismo wszczynające postępowanie zostało zwrócone lub odrzucone albo powództwo bądź wniosek oddalono lub postępowanie umorzono.

§ 4. Roszczenie, o którym mowa w § 3, wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od dnia jego powstania. Przepisy art. 746 § 1¹⁻³ stosuje się odpowiednio.

§ 5. Obowiązanemu przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej wykonaniem obowiązku udzielenia informacji w przypadku wykorzystania przez uprawnionego informacji, o której mowa w ust. 1, dla celów innych niż dochodzenie przez uprawnionego roszczenia.

§ 6. Do wniosku, o którym mowa w § 1, przepisy art. 739, art. 742 oraz art. 745 stosuje się odpowiednio.

Art. 479¹¹⁴. Przepis art. 479¹¹³ stosuje się odpowiednio do innego niż naruszający obowiązanego, który:

- 1) posiada w ilości świadczącej o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej towary, przy których zaprojektowaniu, wytworzeniu lub wprowadzeniu do obrotu nastąpiło naruszenie prawa własności intelektualnej lub których cechy estetyczne lub funkcjonalne naruszają te prawa lub
- 2) dostarcza, w rozmiarze świadczącym o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, usługi osobie, która narusza prawa własności intelektualnej, lub
- 3) wykonuje w rozmiarze świadczącym o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej usługi z naruszeniem prawa własności intelektualnej, lub
- 4) został przez osobę, o której mowa w pkt 1, 2 lub 3, wskazany jako wytwórca lub uczestnik procesu wprowadzenia do obrotu takich towarów, odbiorca takich usług lub podmiot, który je świadczy.

Art. 479¹¹⁵. § 1. Wezwanie do udzielenia informacji, o których mowa w art. 479¹¹³, dotyczy wyłącznie informacji o:

- 1) firmie, miejscu zamieszkania lub siedzibie i adresie producentów, wytwórców, dystrybutorów, dostawców oraz innych poprzednich posiadaczy, od których lub na rzecz których nastąpiło nabycie lub zbycie towarów, korzystanie z usług lub ich świadczenie, jak również przewidywanych hurtowników i detalistów tych towarów lub usług;

- 2) ilości wyprodukowanych, wytworzonych, wysłanych, otrzymanych lub zamówionych towarów lub świadczonych usług, jak również cenach otrzymanych w zamian za towary lub usługi.

§ 2. Wezwanie banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do udzielenia informacji niezbędnych dla dochodzenia roszczenia, o którym mowa w art. 479¹¹³, dotyczy informacji obejmujących wyłącznie imię i nazwisko lub firmę, miejsce zamieszkania lub siedzibę posiadacza rachunku bankowego lub członka spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej oraz kwotę i termin realizacji rozliczenia pieniężnego na rachunku dokonanego w związku z czynnościami naruszającymi prawa własności intelektualnej.

Art. 479¹¹⁶. Wniosek o udzielenie informacji powinien odpowiadać wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a ponadto zawierać:

- 1) wykazanie w sposób wiarygodny okoliczności wskazujących na naruszenie prawa własności intelektualnej;
- 2) określenie informacji, które są przedmiotem wezwania;
- 3) określenie obowiązanych oraz wskazanie okoliczności, z których może wynikać, że dysponuje on informacjami objętymi wnioskiem;
- 4) wykazanie, że informacje są konieczne do określenia źródła lub zakresu naruszenia prawa.

Art. 479¹¹⁷. § 1. Przed wyznaczeniem posiedzenia przewodniczący zarządza doręczenie odpisu wniosku o udzielenie informacji obowiązanemu i równocześnie zobowiązuje go do złożenia odpowiedzi na wezwanie w wyznaczonym terminie nie krótszym niż dwa tygodnie.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, przewodniczący poucza o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa oraz prawie odmowy udzielenia informacji. Przepis art. 261 stosuje się odpowiednio.

§ 3. **Obowiązany nie może odmówić udzielenia informacji również wówczas, gdy ich udzielenie mogłoby narazić jego lub jego bliskich, o których mowa w art. 261 § 1, na dotkliwą i bezpośrednią szkodę majątkową.**

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹¹⁷ k.p.c. w żadnej z jego rozważanych postaci.

W toku senackich prac nad procedowaną ustawą rozważano wprowadzenie następujących zmian w Art. 479¹¹⁷ k.p.c.:

Art. 479¹¹⁷ § 3. Obowiązany nie może odmówić udzielenia informacji również wówczas, gdy „jednak odmówić udzielenia informacji, z tego powodu, że” ich udzielenie mogłoby narazić jego lub jego bliskich, o których mowa w art. 261 § 1, na dotkliwą i bezpośrednią szkodę majątkową.

Rozważane zmiany byłyby jednak niewystarczające, gdyż Art. 479¹¹⁷ k.p.c. pozostawałby niezgodny z:

Dyrektywa wskazaną w odnośniku „1” procedowanej ustawy, która przewiduje w art. 8 ust 3 pkt. d), że przepisy o obowiązku przedłożenia informacji:

„stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów ustawowych, które ... d) umożliwiają odmowę przekazania informacji, które zmusiłyby osobę określoną w ust. 1 do przyznania się do udziału lub udziału bliskich krewnych w naruszaniu prawa własności intelektualnej.”

Art. 479¹¹⁸. § 1. Sąd, uwzględniając wniosek, określa termin udzielenia informacji, ich rodzaj i zakres, a także zasady zapoznania się z nimi przez uprawnionego. Informacji udziela się pod rygorem odpowiedzialności karnej.

§ 2. Doręczając postanowienie nakazujące udzielenie informacji, sąd uprzedza obowiązane o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

§ 3. Postanowienie nakazujące udzielenie informacji podlega wykonaniu z chwilą jego wydania. Przepis art. 743 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Obowiązek udzielenia informacji podlega wykonaniu w formie pisemnej albo postaci elektronicznej.

Art. 479¹¹⁹. § 1. Na postanowienie w przedmiocie udzielenia informacji służy zażalenie do sądu drugiej instancji.

§ 2. Zażalenie obowiązane w zakresie, w jakim odmawia udzielenia informacji lub powołuje się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym. Od uznania sądu zależy, czy na posiedzeniu wysłucha jedną czy więcej niż jedną stronę.

§ 3. Jeżeli obowiązany powołuje się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, sąd może określić szczególne zasady korzystania i zapoznawania się z udzielonymi informacjami oraz może wprowadzić dodatkowe ograniczenia.

Art. 479¹²⁰. Przewodniczący, na wniosek uprawnionego, wyznacza posiedzenie niejawne w celu ustnego wyjaśnienia udzielonych informacji.

Za wyjątkowo niepożądany i szkodliwy uznać należy Art. 479¹²⁰ k.p.c. Prosimy o jego niewprowadzanie.

W procedowanej ustawie, w Art. 479¹²⁰ k.p.c. przewidziano możliwość rozpoznania sprawy na **posiedzeniu niejawnym z udziałem tylko jednej ze stron postępowania ... ?**

Art. 479¹²¹. Na żądanie obowiązanej lub pozwanej uprawniony jest obowiązany zwrócić koszty i wydatki celowe poniesione w związku z udzieleniem informacji. Przepis art. 277 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Powództwa szczególne

Za wyjątkowo niepożądane i szkodliwe należy uznać przepisy Rozdziału 5. Prosimy o niewprowadzenie tych przepisów już tylko dlatego, że:

W Rozdziale 5 opisano „**powództwo wzajemne**”, które nie jest „**powództwem szczególnym**”, ponieważ „**pozew wzajemny**” i „**żądanie ustalenia**” w trybie art. 189 k.p.c. są typowymi i znanymi środkami prawnymi.

Najważniejszy jednak **problem** stanowi opisana tu regulacja, która przewidywałaby unieważnianie **przez sąd cywilny** niektórych **praw wyłącznych** udzielonych przez Urząd Patentowy RP.

Orzeczenia o unieważnieniu mają ogromne znaczenie. Decydują często o losie przedsiębiorstw zatrudnionych w nich pracowników (było tak np. w przypadku polskiego znaku towarowego R.116211). Orzeczenia o unieważnieniu wydawane miałyby być przez zespoły orzecznicze, których zasady powoływania nie są znane. Zachodzi obawa, że wyroki o unieważnieniu wydawane byłyby przez nieprzygotowany korpus orzekający.

Art. 479¹²². § 1. Powództwo wzajemne w sprawach o naruszenie prawa do znaku towarowego lub wzoru przemysłowego jest dopuszczalne, jeżeli obejmuje żądanie unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia prawa ochronnego na znak towarowy lub obejmuje żądanie unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego. Przepis art. 204 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do żądania unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia prawa ochronnego na wspólny znak towarowy, wspólnego prawa ochronnego na znak towarowy, prawa ochronnego na znak

towarowy gwarancyjny, uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego, a także do żądania unieważnienia uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego.

Art. 479¹²³. § 1. Poza wymogami określonymi w art. 187 pozew wzajemny powinien zawierać numer wpisu we właściwym rejestrze związany z danym prawem ochronnym lub prawem z rejestracji.

§ 2. Do pozwu wzajemnego należy dołączyć wyciąg z właściwego rejestru, określający numer wpisu oraz informacje o stanie prawnym udzielonego prawa, chyba że został on załączony do pozwu głównego.

Art. 479¹²⁴. Sąd jest związany podstawą prawną unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia prawa wskazaną przez powoda wzajemnego.

Art. 479¹²⁵. W sprawach rozpoznawanych według przepisów niniejszego rozdziału przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776, z 2018 r. poz. 2302 oraz z 2019 r. poz. 501, 2309 i ...) o unieważnieniu lub stwierdzeniu wygaśnięcia prawa, stosuje się w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z przepisami niniejszego rozdziału.

Art. 479¹²⁶. § 1. W przypadku wytoczenia powództwa, o którym mowa w art. 479¹²², sąd zwraca się do Prezesa Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z żądaniem udzielenia informacji, czy przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej toczy się już sprawa o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawa.

§ 2. Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie udziela informacji, o których mowa w § 1, w formie pisemnej albo postaci elektronicznej.

§ 3. Jeżeli **przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej toczy się sprawa o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawa**, sąd zawieszają postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Sąd odrzuca pozew wzajemny o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie prawa, jeżeli decyzja wydana przez Urząd Patentowy

Rzeczypospolitej Polskiej, dotycząca tego samego przedmiotu sprawy, w tym podstawy powództwa wzajemnego, stała się prawomocna.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹²⁶ k.p.c. Opisane w nim rozwiązanie uznać należy za wyjątkowo niepożądane.

Art. 479¹²⁶ przewiduje w istocie możliwość równoległego prowadzenia autonomicznych postępowań (przed sądem cywilnym i administracyjnym), zmierzających do unicestwienia prawa wyłącznego.

To, że przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nie „*toczy się sprawa o unieważnienie lub stwierdzenie wygaśnięcia prawa*” - nie oznacza, że istotnie nie „*toczy się sprawa*” zainicjowana wnioskiem skierowanym do Urzędu Patentowego. Skarga na decyzję wydaną przez Urząd może być rozpoznawana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, a następnie rozpoznawana może być (i zwykle jest) skarga kasacyjna skierowana do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Postępowania sądowno-administracyjne (mimo bez wątpienia dużej sprawności i szybkości działania polskich sądów administracyjnych), zwykle trwają przez kilka kolejnych lat, nim decyzja Urzędu Patentowego stanie się prawomocna.

Zwykle sędzia cywilista, czasem pełnomocnik, a z pewnością przedsiębiorca - ma problem z rozpoznanem i odróżnieniem decyzji „ostatecznej w administracyjnym toku instancji” od decyzji „prawomocnej”. Z tej przyczyny przepis Art. 479¹²⁶ byłby niejasny dla uczestników obrotu gospodarczego.

Z pewnością Art. 479¹²⁶ przewiduje równoległe prowadzenie postępowań zmierzających do unicestwienia prawa wyłącznego.

Z pewnością też Art. 479¹²⁶ k.p.c. nie wyjaśnia, jak mają postąpić sądy rozpoznające np. wniosek o unieważnienie znaku w sytuacji, gdy wydana przez Urząd Patentowy RP decyzja zostaje zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. W postępowaniu przed sądem cywilnym uwzględniana jest jedynie okoliczność, że sprawa toczy się już w Urzędzie Patentowym. Pominięto natomiast sytuację, gdy trwa ono przed sądem administracyjnym.

Procedowana ustawa nie wyjaśnia, jakie rozstrzygnięcie winien wydać tzw. „sąd własności intelektualnej”, jeśli wcześniej (przed wpływieniem do sądu pozwu wzajemnego z wnioskiem o unieważnienie prawa) Urząd Patentowy wydał już w odniesieniu do spornego prawa prawomocną decyzję administracyjną rozstrzygającą wniosek o unieważnienie (lub stwierdzenie wygaśnięcia) spornego prawa (rozporządzenia Unii Europejskiej w analogicznych sytuacjach, gdy przedmiotem postępowania są prawa unijne udzielone przez EUIPO nakazują odrzucenie pozwu). Tymczasem procedowana ustawa nie wyjaśnia tego problemu. Podstawy odrzucenia pozwu wzajemnego nie może stanowić w tym przypadku przepis art. 199 k.p.c., ze względu na brak odniesienia w nim do prawomocnej decyzji administracyjnej.

W procedowanej ustawie brak także przepisu wskazującego na możliwość (lub jej brak) wystąpienia do Urzędu Patentowego RP z wnioskiem zawierającym tożsame roszczenie o unieważnienie tego samego prawa po prawomocnym zakończeniu postępowania sądowego (lub w jego toku).

Prosimy o niewprowadzenie Art. 479¹²⁷ k.p.c., ponieważ:

W procedowanej ustawie, w Art. 479¹²⁷ k.p.c. przewidziano odmienne rozwiązania niż wynikające z zasady niedopuszczalności wszczęcia postępowań pozasądowych o to samo, uregulowanej w art. 192 k.p.c. Z chwilą doręczenia pozwu, który obejmuje „*wytaczane powództwo wzajemne*” powstaje **zawisłość sporu** (*lis pendens*). Ponownie wniesiony pozew bądź wniosek formułujący to samo żądanie unieważnienia prawa wyłącznego udzielonego przez Urząd Patentowy - **podlegać winno odrzuceniu** (art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Art. 479¹²⁸. § 1. Odpis **prawomocnego wyroku unieważniającego** prawo lub stwierdzającego wygaśnięcie prawa, od którego nie przysługuje skarga kasacyjna, sąd niezwłocznie przesyła Urzędowi Patentowemu Rzeczypospolitej Polskiej w celu dokonania wpisu do właściwego rejestru oraz przekazania powiadomienia do Biura Międzynarodowego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej.

§ 2. **Wyrok**, o którym mowa w § 1, **jest skuteczny także względem osób trzecich.**

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹²⁸ k.p.c., ponieważ:

W procedowanej ustawie, w Art. 479¹²⁸ k.p.c. w istocie powtórzono treść art.435 § 1. k.p.c.:

Art. 435 § 1. Wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich.

Art. 479¹²⁹. § 1. Powód może wystąpić z powództwem o ustalenie, że podjęte lub zamierzone przez niego czynności nie stanowią naruszenia patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji. Przepis art. 189 stosuje się odpowiednio.

Prosimy o niewprowadzanie Art. 479¹²⁹ k.p.c., ponieważ:

w Art. 479¹²⁹ k.p.c. w istocie powtórzono treść art.189 k.p.c.:

Art. 189. [Powództwo o ustalenie].

Powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

§ 2. Interes prawny istnieje, gdy pozwany:

- 1) czynności, których dotyczy powództwo uznał za naruszenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji;

- 2) nie potwierdził w należycie wyznaczonym przez powoda terminie, że czynności, których dotyczy powództwo, nie stanowią naruszenia patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji.

§ 3. Termin, o którym mowa w § 2 pkt 2, został należycie wyznaczony, jeżeli:

- 1) jego wyznaczenie nastąpiło w formie pisemnej;
- 2) nie był krótszy niż dwa miesiące od dnia doręczenia uprawnionemu pisma;
- 3) w treści pisma powód dokładnie oznaczył czynności, które zamierza podjąć i które mogą stanowić naruszenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji, wskazując, w jakim zakresie może nastąpić naruszenie, i wezwał uprawnionego do wyraźnego potwierdzenia, że nie stanowią one naruszenia.”;

- 7) art. 910¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 910¹. Dokonując zajęcia patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji komornik przesyła do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o wpis informacji o zajęciu prawa do właściwego rejestru.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. W sprawach dotyczących roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony praw autorskich i praw pokrewnych, nienależących do kompetencji innych organów, sąd rozpoznaje wniosek o:

- 1) zabezpieczenie środka dowodowego;
- 2) wyjawienie lub wydanie środka dowodowego;
- 3) wezwanie do udzielenia informacji.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, są rozstrzygane w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej.

3. W przypadku gdy uprawnienie do udzielenia informacji wynika z przepisów szczególnych, przepisy o postępowaniu w sprawach własności intelektualnej stosuje się odpowiednio.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 po lit. d dodaje się lit. da w brzmieniu:

„da) sądu w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach własności intelektualnej, jeżeli jest to niezbędne do określenia źródła lub zakresu naruszenia praw własności intelektualnej, w zakresie, o którym mowa w art. 479¹¹⁵ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776, z 2018 r. poz. 2302 oraz z 2019 r. poz. 501 i 2309) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 152¹⁴ dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W uzasadnionych przypadkach, **pod rygorem obciążenia kosztami tłumaczenia, Urząd Patentowy może wezwać uprawnionego z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego, aby złożył tłumaczenie przysięgłe wykazu towarów międzynarodowego znaku towarowego objętego notą, o której mowa w ust. 1. Przepis ten stosuje się do odpisów wyroków przesyłanych Urzędowi Patentowemu na podstawie art. 479¹²⁸ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.⁴).**”;

Prosimy o niewprowadzanie żadnego z przepisów wskazanych w art. 4 procedowanej ustawy, ponieważ komplikują one procedurę, nie służąc usprawnieniu działania systemu ochrony własności intelektualnej w Polsce.

W art. 4 procedowanej ustawy sformułowane zostały zapisy wprowadzające **jedynie** tego typu **rozwiązanie na świecie**, które miałyby pojawić się w **polskim systemie prawa własności intelektualnej**. Nigdzie nie przewidziano możliwości **wzywania uprawnionego z rejestracji międzynarodowego znaku towarowego, aby złożył t ł u m a c z e n i e , co więcej t ł u m a c z e n i e p r z y s i e g ł e wykazu towarów międzynarodowego znaku towarowego, a także by złożył tłumaczenia przysięgłe innych dokumentów.**

2) w art. 261 w ust. 2 po pkt 3¹ dodaje się pkt 3² w brzmieniu:

⁴ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128, 2217 i

„3²) współpraca z sądami orzekającymi w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej;”;

Prosimy także o niewprowadzanie zmiany art. 261 p.w.p., która miałaby polegać na dodaniu pkt 3² w ust. 2 po pkt 3¹

Określenie w art. 261 ust. 2 nowych zadań Urzędu wydaje się być szczególnie istotne z punktu widzenia miłośników zjawiska pt. „festiwal bizantyjskich konferencji” dla wykazania podstawy organizowania tego rodzaju wydarzeń, które oczywiście są potrzebne, ale zaraz po zorganizowaniu pracy w tej tak ważnej instytucji.

3) art. 283 otrzymuje brzmienie:

„Art. 283. Sprawy dotyczące roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony własności przemysłowej są rozstrzygane w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej, o ile nie przewidziano właściwości innego organu albo innego postępowania.”;

Prosimy także o niewprowadzanie zmiany art. 283 p.w.p., który obecnie brzmi:

Art. 283 [Sądy cywilne] Sprawy dotyczące roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony własności przemysłowej, nienależące do kompetencji innych organów, rozstrzygane są, z zastrzeżeniem art. 257, w trybie postępowania cywilnego na zasadach ogólnych.

4) w art. 284 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniu w sprawach własności intelektualnej rozpatrywane są w szczególności sprawy o:”;

5) w art. 286¹:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony własności przemysłowej, nienależących do kompetencji innych organów, sąd rozpoznaje wniosek o:

- 1) zabezpieczenie środka dowodowego;
- 2) wyjawienie lub wydanie środka dowodowego;
- 3) wezwanie do udzielenia informacji.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, są rozstrzygane w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej.”,

b) uchyla się ust. 3–8;

6) w art. 294 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, dotyczące postępowania w sprawach o roszczenia pracowników.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798 i 2217) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 249 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zaskarżenie uchwały wspólników nie wstrzymuje postępowania rejestrowego. Sąd rejestrowy może jednak zawiesić postępowanie po przeprowadzeniu posiedzenia jawnego.”;

2) w art. 423 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zaskarżenie uchwały walnego zgromadzenia nie wstrzymuje postępowania rejestrowego. Sąd rejestrowy może jednak zawiesić postępowanie rejestrowe po przeprowadzeniu posiedzenia jawnego.”;

3) w art. 515 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spółka przejmująca może przyznać wspólnikom spółki przejmowanej udziały albo akcje ustanowione w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, akcje bez wartości nominalnej albo udziały albo akcje własne nabyte zgodnie z art. 200, art. 300⁴⁷ i art. 362 oraz objęte w przypadkach, o których mowa w art. 300⁴⁸ i art. 366. Spółka przejmująca może przyznać wspólnikom spółki przejmowanej udziały albo akcje własne, które nabyła w wyniku połączenia z tą spółką.”;

4) w art. 563 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wysokość kapitału zakładowego, w przypadku przekształcenia w spółkę komandytowo-akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością albo w spółkę akcyjną, albo wysokość kapitału akcyjnego, w przypadku przekształcenia w prostą spółkę akcyjną, albo wysokość sumy komandytowej, w przypadku przekształcenia w spółkę komandytową;”;

5) w art. 576¹:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do żądania odkupu należy dołączyć dokument akcji albo informację z rejestru akcjonariuszy, a w przypadku akcji zdematerializowanych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego – imienne świadectwo depozytowe wystawione zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi.”,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Przekształcana spółka kapitałowa może nabyć na rachunek własny udziały albo akcje, których łączna wartość nominalna nie przekracza 10% kapitału zakładowego albo łączna liczba nie przekracza 10% ogólnej liczby akcji w prostej spółce akcyjnej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1861) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W postępowaniu cywilnym rzecznik patentowy występuje w charakterze pełnomocnika w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej.”.

Ośmielamy się prosić o wprowadzenie w art. 9 po ust. 1 ust. 1a o treści zaproponowanej przez projektodawcę

z **nieznaczną modyfikacją**, wynikającą z definicji terminów, których dotyczy (sformułowanych w Konwencji paryskiej), czyli:

„1a. W postępowaniu cywilnym rzecznik patentowy ~~występuje~~ **może występować** w charakterze pełnomocnika w postępowaniu **również w sprawach** postępowaniu w sprawach własności intelektualnej **innych niż sprawy własności przemysłowej**.”

Ośmielamy się prosić o niewprowadzanie innych zmian w art. 6 procedowanej ustawy, (tj. zmian w art. 10 ustawy o rzecznikach patentowych) oraz **przyjęcie koncepcji projektodawcy** i niewprowadzanie zmian, które zainicjowano w trakcie procedowania ustawy (a które przedstawione zostały w DRUKU SENACKIM 38A).

Rozważano, czy w art. 10 ustawy o rzecznikach patentowych nie powinny zostać wprowadzone następujące zmiany:

„Art. 10. 1. Rzecznik patentowy może odmówić udzielenia pomocy ~~w sprawach własności przemysłowej~~ lub wypowiedzieć pełnomocnictwo tylko z ważnych powodów, o których informuje zainteresowanego.”.

Konieczne jest **utrzymanie określenia ograniczającego obowiązki rzeczników patentowych** przewidziane w art. 10 ust. 1. Wg dotychczasowej redakcji ww. przepisu są nimi „*sprawy własności przemysłowej*”. Można to pojęcie zastąpić aktualniejszym zwrotem „*w sprawach własności intelektualnej*”, ale ograniczenie takie jest konieczne, ponieważ w przeciwnym wypadku w wyniku wprowadzenia rozważanego, skróconego zapisu art. 10 ust. 1 - rzecznicy patentowi wykonywaliby jedyny „wolny” zawód, którego przedstawiciele **byliby zobligowani do świadczenia pomocy w bliżej nieokreślonych obszarach aktywności**.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 52, 55, 60, 125, 1469 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 uchyla się § 2;
- 2) w art. 20:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) może przekazać jednemu sądowi apelacyjnemu rozpoznawanie spraw własności intelektualnej z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów apelacyjnych,”
 - b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw własności intelektualnej z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów okręgowych,”
 - c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) wyznacza sądy okręgowe właściwe do rozpoznawania spraw z zakresu ochrony unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych (sądy unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych) oraz ustala ich obszary właściwości w tych sprawach,”

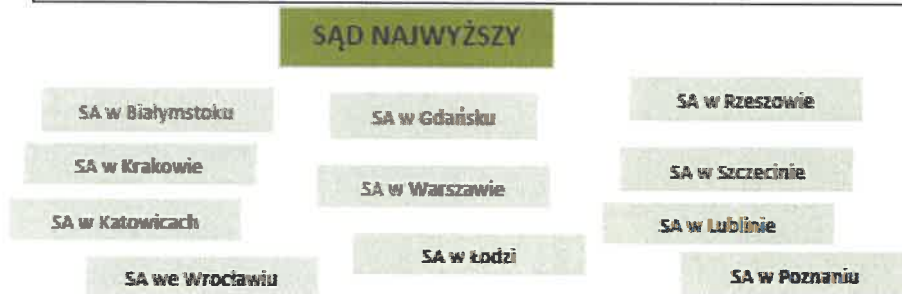
Ośmielamy się prosić o uwzględnienie Art. 7 procedowanej ustawy o treści zaproponowanej przez projektodawcę.

Niżej przedstawiony szkic wyjaśnia, jak poważny problem rozwiązuje Art. 7 procedowanej ustawy.

Stan z 05.02.2020 r. naprawiane mankamenty systemu

Art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 z późn. zm.):

Do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o ochronę praw autorskich i pokrewnych, jak również dotyczących wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych.

W Polsce dzisiaj łącznie 11 sądów apelacyjnych

SO w Białymstoku	SO w Kaliszu	SO w Łomży	SO w Przemyślu	SO w Tarnowie
SO w Bielsku-Białej	SO w Katowicach	SO w Łodzi	SO w Radomiu	SO w Toruniu
SO w Bydgoszczy	SO w Kielcach	SO w Nowym Sączu	SO w Rzeszowie	SO w Warszawie
SO w Częstochowie	SO w Koninie	SO w Olsztynie	SO w Siedlcach	SO Warszawa-Praga w Warszawie
SO w Elblągu	SO w Koszalinie	SO w Opolu	SO w Sieradzu	SO we Wrocławiu
SO w Gdańsku	SO w Krakowie	SO w Ostrołęce	SO w Słupsku	SO w Zamościu
SO w Gliwicach	SO w Krośnie	SO w Piotrkowie Tr.	SO w Suwałkach	SO w Zielonej Górze
SO w Gorz. Wlkp.	SO w Legnicy	SO w Płocku	SO w Szczecinie	
SO w Jeleniej Górze	SO w Lublinie	SO w Poznaniu	SO w Świdnicy	

SO w Wa-wie XXII Wydział Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych z

W Polsce dzisiaj łącznie 45 sądów okręgowych, które rozpoznają sprawy z zakresu własności intelektualnej

Art. 8. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2134) w art. 11a:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony baz danych, nienależących do kompetencji innych organów, sąd rozpoznaje wniosek o:

- 1) zabezpieczenie środka dowodowego;
- 2) wyjawienie lub wydanie środka dowodowego;
- 3) wezwanie do udzielenia informacji.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, są rozstrzygane w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej.”;

2) uchyla się ust. 3–6.

Art. 9. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2018 r. poz. 432) w art. 36b:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W sprawach dotyczących roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony wyłącznego prawa, nienależących do kompetencji innych organów, sąd rozpoznaje wniosek o:

- 1) zabezpieczenie środka dowodowego;
- 2) wyjawienie lub wydanie środka dowodowego;
- 3) wezwanie do udzielenia informacji.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, są rozstrzygane w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej.”;

2) uchyla się ust. 3–6.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłatę stałą w kwocie 200 złotych pobiera się od wniosku o:

- 1) zabezpieczenie środka dowodowego, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231 i ...), art. 286¹ ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776, z 2018 r. poz. 2302 oraz z 2019 r. poz. 501, 2309 i ...), art. 36b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2018 r. poz. 432 i ...) oraz art. 11a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2134 i ...);
- 2) wezwanie do udzielenia informacji, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, art. 286¹ ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, art. 36b ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1043, 1469, 1553, 1655, 1802, 1815 i 2020.

ochronie prawnej odmian roślin oraz art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych.”;

2) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Opłatę stałą w kwocie 1000 złotych pobiera się od pozwu w sprawie o naruszenie prawa do znaku towarowego lub wzoru przemysłowego, obejmującego żądanie unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia prawa ochronnego na znak towarowy, wspólnego prawa ochronnego na znak towarowy, unieważnienia prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, unieważnienia lub stwierdzenia wygaśnięcia prawa ochronnego na wspólny znak towarowy, prawa ochronnego na znak towarowy gwarancyjny, uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego znaku towarowego, oraz unieważnienia uznania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochrony międzynarodowego wzoru przemysłowego.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2412) w art. 9f po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) na żądanie sądu w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach własności intelektualnej, jeżeli jest to niezbędne do określenia źródła lub zakresu naruszenia praw własności intelektualnej, w zakresie, o którym mowa w art. 479¹¹⁵ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.⁶⁾);”.

Art. 12. W ustawie z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 398 i 650 oraz z 2019 r. poz. 55, 1214 i 2355) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 38 w ust. 3 wyrazy „29 lutego 2020 r.” zastępuje się wyrazami „28 lutego 2021 r.”;
- 2) w art. 41 w ust. 1 wyrazy „29 lutego 2020 r.” zastępuje się wyrazami „28 lutego 2021 r.”;
- 3) w art. 52 wyrazy „1 marca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2021 r.”;
- 4) w art. 55 w pkt 4 wyrazy „1 marca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2021 r.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128, 2217 i

Art. 13. W ustawie z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2363) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opłaty egzekucyjne za przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, wykonanie zabezpieczenia roszczenia lub europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym albo wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego lub nakazującego wydanie środka dowodowego w sprawach własności intelektualnej;”;
- 2) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Opłata stała od wniosku o:

 - 1) wprowadzenie syndyka masy upadłości albo zarządcy w posiadanie majątku,
 - 2) wprowadzenie zarządcy w zarząd nieruchomości,
 - 3) zabezpieczenie środka dowodowego w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej,
 - 4) wydanie środka dowodowego w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej

– wynosi 400 złotych.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. poz. 771, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 3 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wykonywanie postanowień o zabezpieczeniu środka dowodowego oraz postanowień nakazujących wydanie środka dowodowego w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej;”;
- 2) w art. 9 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu środka dowodowego lub postanowienia nakazującego wydanie środka dowodowego w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej;”;
- 3) w art. 10:
 - a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 3 pkt 1–2a”,

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1443, 1669 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 55, 730, 1469, 2020 i 2070.

- b) w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 3 pkt 1–2a”;
- 4) w art. 12 w ust. 2 wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 3 pkt 1–2a”;
- 5) w art. 48 w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 3 pkt 1–2a”;
- 6) w art. 149 w ust. 1 wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 3 pkt 1–2a”.

Art. 15. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1655, 2020 i 2217) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 13 w art. 515 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spółka przejmująca może wydać wspólnikom spółki przejmowanej udziały albo akcje ustanowione w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, udziały albo akcje własne nabyte zgodnie z art. 200 i art. 362 oraz objęte w przypadku, o którym mowa w art. 366. Spółka przejmująca może wydać wspólnikom spółki przejmowanej udziały albo akcje własne, które nabyła w wyniku połączenia z tą spółką.”,
 - b) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) art. 563 otrzymuje brzmienie:

„Art. 563. § 1. Uchwała o przekształceniu spółki powinna zawierać co najmniej:

 - 1) typ spółki, w jaki spółka zostaje przekształcona;
 - 2) wysokość kapitału zakładowego, w przypadku przekształcenia w spółkę komandytowo-akcyjną, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością albo w spółkę akcyjną, albo wysokość sumy komandytowej, w przypadku przekształcenia w spółkę komandytową;
 - 3) zakres praw przyznanych osobiście wspólnikom uczestniczącym w spółce przekształconej, jeżeli przyznanie takich praw jest przewidziane;
 - 4) nazwiska i imiona członków zarządu spółki przekształconej, w przypadku przekształcenia w spółkę kapitałową, albo

nazwiska i imiona wspólników prowadzących sprawę spółki i mających reprezentować spółkę przekształconą, w przypadku przekształcenia w spółkę osobową;

- 5) zgodę na brzmienie umowy albo statutu spółki przekształconej.

§ 2. Podjęcie uchwały o przekształceniu zastępuje zawarcie umowy spółki przekształconej albo zawiązanie przekształconej spółki akcyjnej oraz powołanie organów spółki przekształconej.”;”

- c) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) po art. 576 dodaje się art. 576¹ w brzmieniu:

„Art. 576¹. § 1. Wspólnik, który głosował przeciwko uchwale o przekształceniu spółki kapitałowej w spółkę osobową i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, może żądać odkupu jego udziałów albo akcji w spółce przekształcanej.

§ 2. Wspólnicy składają spółce pisemne żądanie odkupu w terminie tygodnia od dnia podjęcia uchwały o przekształceniu.

§ 3. Do żądania odkupu należy dołączyć dokument akcji, a w przypadku akcji zdematerializowanych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego – imienne świadectwo depozytowe wystawione zgodnie z przepisami o obrocie instrumentami finansowymi.

§ 4. Cena odkupu powinna odpowiadać wartości godziwej udziałów albo akcji w spółce przekształcanej.

§ 5. W terminie trzech tygodni od dnia podjęcia uchwały o przekształceniu spółka przekształcana dokonuje odkupu udziałów albo akcji na rachunek własny lub rachunek wspólników pozostających w spółce. Skuteczność odkupu zależy od zapłaty ceny odkupu wspólnikom żądającym odkupu lub złożenia kwoty równej tej cenie do depozytu sądowego.

§ 6. Przekształcana spółka kapitałowa może nabyć na rachunek własny udziały albo akcje, których łączna wartość nominalna nie przekracza 10% kapitału zakładowego.

§ 7. Wspólnik, który nie zgadza się na cenę odkupu, może wnieść powództwo o ustalenie wartości godziwej jego udziałów albo akcji w terminie dwóch tygodni od dnia podjęcia uchwały o przekształceniu. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje odkupu ani rejestracji przekształcenia.

§ 8. Jeżeli wszystkie udziały albo akcje wspólników, żądających odkupu, nie zostaną odkupione, przekształcenie nie dochodzi do skutku.”;

d) pkt 33 i 34 otrzymują brzmienie:

„33) w art. 592 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Tej samej karze podlega członek zarządu, który dopuszcza do zarejestrowania akcji w rejestrze akcjonariuszy przed:

- 1) zarejestrowaniem prostej spółki akcyjnej;
- 2) wpisem do rejestru zmiany liczby akcji – w przypadku emisji nowych akcji prostej spółki akcyjnej.”;

34) w art. 594 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie składa sądowi rejestrowemu listy wspólników albo listy akcjonariuszy,”;

2) w art. 2 po wyrazach „o którym mowa” dodaje się wyrazy „w art. 300³⁰ § 1 i”;

3) uchyla się art. 3;

4) w art. 5 w pkt 2 w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpisu do rejestru akcjonariuszy, o którym mowa w art. 300³⁰ § 1 albo art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 i ...), jeżeli objęcie akcji jest związane odpowiednio z warunkową emisją akcji albo z warunkowym podwyższeniem kapitału zakładowego, albo”;

5) w art. 6 w pkt 4 w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpisu do rejestru akcjonariuszy, o którym mowa w art. 300³⁰ § 1 albo art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798,

2217 i ...), jeżeli objęcie akcji jest związane odpowiednio z warunkową emisją akcji albo z warunkowym podwyższeniem kapitału zakładowego, albo”;

6) w art. 9 w pkt 2 w lit. h wyraz „wydawanych” zastępuje się wyrazem „przyznawanych”;

7) w art. 19:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 150 w ust. 1 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy, spółce, której akcje są zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy prowadzonym przez tę firmę lub ten bank, lub jej akcjonariuszowi – w przypadku i zakresie określonych w art. 300³⁵ i w art. 328⁵ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”;

8) w art. 24 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwała o emisji obligacji zamiennych i akcji przyznawanych w zamian za te obligacje podlega zgłoszeniu do sądu rejestrowego. Jeżeli emitentem jest spółka, która podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, wzmianka o uchwale wskazująca maksymalną wysokość podwyższenia kapitału zakładowego, a w przypadku prostej spółki akcyjnej – maksymalną liczbę akcji, również podlega wpisowi do tego rejestru. Data przydziału i wydania obligacji nie może być wcześniejsza niż data wpisu.”;

9) w art. 32 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) kliencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której instytucja obowiązana świadczy usługi lub dla której wykonuje czynności wchodzące w zakres prowadzonej przez nią działalności zawodowej, w tym z którą instytucja obowiązana nawiązuje stosunki gospodarcze, lub na zlecenie której przeprowadza transakcję

okazjonalną, przy czym w przypadku umowy ubezpieczenia przez klienta instytucji obowiązanej rozumie się ubezpieczającego, a w przypadku umowy o prowadzenie rejestru akcjonariuszy, o której mowa w art. 300³² i art. 328² ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 i ...), przez klienta instytucji obowiązanej rozumie się wyłącznie akcjonariusza, zastawnika lub użytkownika akcji podlegającego wpisowi do tego rejestru w związku z transakcją stanowiącą podstawę dokonania wpisu;”;

10) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2020 – 0 złotych;
- 2) 2021 – 332 000 złotych;
- 3) 2022 – 0 złotych;
- 4) 2023 – 0 złotych;
- 5) 2024 – 0 złotych;
- 6) 2025 – 0 złotych;
- 7) 2026 – 0 złotych;
- 8) 2027 – 0 złotych;
- 9) 2028 – 0 złotych;
- 10) 2029 – 0 złotych;”;

11) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 9, 10, 12, 13, 17–27, art. 15, art. 28 i art. 35, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2020 r.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 42 w art. 515 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Spółka przejmująca może przyznać wspólnikom spółki przejmowanej udziały albo akcje ustanowione w wyniku podwyższenia kapitału zakładowego, udziały albo akcje własne nabyte zgodnie z art. 200

i art. 362 oraz objęte w przypadku, o którym mowa w art. 366. Spółka przejmująca może przyznać wspólnikom spółki przejmowanej udziały albo akcje własne, które nabyła w wyniku połączenia z tą spółką.”,

b) pkt 51 otrzymuje brzmienie:

„51) w art. 592 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Tej samej karze podlega ten, kto będąc uprawnionym samodzielnie lub łącznie z innymi osobami na podstawie ustawy lub statutu do prowadzenia spraw i reprezentowania spółki akcyjnej albo spółki komandytowo-akcyjnej, dopuszcza do zarejestrowania akcji w rejestrze akcjonariuszy albo depozycie papierów wartościowych:

- 1) przed zarejestrowaniem spółki;
- 2) w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego – przed zarejestrowaniem podwyższenia.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.⁸⁾) w art. 911³ dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W razie zajęcia praw majątkowych zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 i ...), komornik występuje także z żądaniem ujawnienia zajęcia tych praw do podmiotu prowadzącego ten rejestr, wzywając go do zawiadomienia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia żądania, o:

- 1) dacie wpisania zajęcia praw majątkowych w rejestrze akcjonariuszy albo przeszkodzie do jego dokonania;
- 2) liczbie lub wartości oraz rodzaju, seriach i numerach albo odrębnych oznaczeniach, o których mowa w art. 55 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128 i 2217.

finansowymi, zajętych praw majątkowych, jeżeli rejestr akcjonariuszy zawiera takie dane.”.”;

3) art. 4 i art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.⁹⁾) w art. 17 w ust. 1a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpisu do rejestru akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 i ...), jeżeli objęcie akcji jest związane z warunkowym podwyższeniem kapitału zakładowego, albo”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 12 w ust. 1b pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wpisu do rejestru akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 i ...), jeżeli objęcie akcji jest związane z warunkowym podwyższeniem kapitału zakładowego, albo”.”;

4) w art. 6 w pkt 1 uchyla się lit. b;

5) w art. 8 w pkt 6 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w pkt 23 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

„24) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy, spółce, której akcje są zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy prowadzonym przez tę firmę lub ten bank, lub jej akcjonariuszowi – w przypadku i zakresie określonych w art. 328⁵ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”.”;

6) w art. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwała o emisji obligacji zamiennych i akcji przyznawanych w zamian za te obligacje podlega zgłoszeniu do

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166, 2200 i 2473.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473.

sądu rejestrowego. Jeżeli emitentem jest spółka, która podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, wzmianka o uchwale wskazująca maksymalną wysokość podwyższenia kapitału zakładowego również podlega wpisowi do tego rejestru. Data przydziału i wydania obligacji nie może być wcześniejsza niż data wpisu.””;

7) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1115, 1520, 1655, 1798 i 2088) w art. 2 w ust. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) kliencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której instytucja obowiązana świadczy usługi lub dla której wykonuje czynności wchodzące w zakres prowadzonej przez nią działalności zawodowej, w tym z którą instytucja obowiązana nawiązuje stosunki gospodarcze, lub na zlecenie której przeprowadza transakcję okazjonalną, przy czym w przypadku umowy ubezpieczenia przez klienta instytucji obowiązanej rozumie się ubezpieczającego, a w przypadku umowy o prowadzenie rejestru akcjonariuszy, o której mowa w art. 328² ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505, 1543, 1655, 1798, 2217 i ...), przez klienta instytucji obowiązanej rozumie się wyłącznie akcjonariusza, zastawnika lub użytkownika akcji podlegającego wpisowi do tego rejestru w związku z transakcją stanowiącą podstawę dokonania wpisu;””;

8) w art. 23 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 1 pkt 2–4 i 47, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.””.

Art. 17. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1802) w art. 6 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) w art. 455 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia utworzenia Rejestru obwieszczeń, o których mowa w ustawie, dokonuje się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. W postępowaniu upadłościowym wobec osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej obwieszczenia nie podlegają opłatom. Obwieszczeń może dokonywać również syndyk, nadzorca sądowy lub zarządca, składając, po ukazaniu się obwieszczenia, do akt, dowód dokonania obwieszczenia.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2217) w art. 14 w pkt 43 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) przez pośredników w rozumieniu przepisów działu IIIA – w zakresie i na zasadach określonych zgodnie z przepisami działu IIIA.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. poz. 2309) w art. 1 uchyla się pkt 42.

Prosimy także o niewprowadzenie Art. 19, ponieważ ...

ponieważ w Art. 19 procedowanej ustawy przewidziano zmianę przepisu, który ma wejść w życie w dniu 27 lutego 2020 r.:

42) po art. 286¹ dodaje się art. 286² w brzmieniu:

„ Art. 286².

1. Uprawniony z patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji lub osoba, której ustawa na to zezwala, może wystąpić z wnioskiem do sądu właściwego do rozpoznania spraw o naruszenie tych praw, także przed wytoczeniem powództwa, o nakazanie naruszającemu udzielenia informacji o

Zatem w Art. 19 procedowanej ustawy przewidziano zmianę przepisu, który jeszcze nie wszedł do porządku prawnego PL.

Uświadamia to, jak doceniać warto rozagę i staranność, z jaką modyfikować winniśmy system prawny, zwłaszcza w newralgicznej dziedzinie własności intelektualnej.

Art. 20. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc czynności dokonane zgodnie z przepisami ustaw zmienianych w art. 1, art. 2, art. 4 i art. 7–9 w brzmieniu dotychczasowym.

2. W postępowaniach wszczętych wniesieniem do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej lub skargi na orzeczenie referendarza sądowego stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1, art. 2, art. 4 i art. 7–9 w brzmieniu dotychczasowym do czasu zakończenia postępowania w drugiej instancji albo przed Sądem Najwyższym.

3. W sprawach wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, które podlegałyby rozpoznaniu w postępowaniu w sprawach własności intelektualnej, nie stosuje się przepisów o tym postępowaniu. Właściwy do rozpoznania takiej sprawy pozostaje sąd właściwy według przepisów dotychczasowych.

Art. 21. 1. W latach 2020–2029 limit wydatków z budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 117,76 mln zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 5,8 mln zł;
- 2) 2021 r. – 10,73 mln zł;
- 3) 2022 r. – 11,12 mln zł;
- 4) 2023 r. – 11,52 mln zł;
- 5) 2024 r. – 11,94 mln zł;
- 6) 2025 r. – 12,38 mln zł;
- 7) 2026 r. – 12,84 mln zł;
- 8) 2027 r. – 13,31 mln zł;
- 9) 2028 r. – 13,8 mln zł;
- 10) 2029 r. – 14,32 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na weryfikacji wykorzystania etatów oraz racjonalizacji zatrudnienia.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest Minister Sprawiedliwości.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 5 pkt 3 i 4 oraz pkt 5 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2021 r.;
- 2) art. 5 pkt 5 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.;
- 3) art. 7 pkt 1, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 12 pkt 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem 29 lutego 2020 r.;
- 5) art. 12 pkt 3 i 4 oraz art. 15 i art. 16, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2020 r.;
- 6) art. 17, który wchodzi w życie z dniem 24 marca 2020 r.;
- 7) art. 18, który wchodzi w życie z dniem 3 września 2020 r.;
- 8) art. 19, który wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

Elżbieta Witek